

a

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym-Odwoławczym
w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Gerke

Sędziowie: SO Agata Adamczewska (spr.)

SR del. do SO Renata Chmielewska

Protokolant: praktykant Paweł Chrostowski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Danuty Mazur

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2014 r.

sprawy **A. J.** oskarżonego o przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lesznie XII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Rawiczu

z dnia 20 sierpnia 2014 roku, sygn. akt. XII K 717/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten tylko sposób, że przyjmuje, iż przestępstwo przypisane oskarżonemu A. J., opisane w punkcie I części wstępnej zaskarżonego wyroku, popełnione zostało w dniu 7 października 2013r.
2. w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną,
3. zwalnia oskarżonego A. J. od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze i nie wymierza mu opłaty.

Renata Chmielewska Piotr Gerke Agata Adamczewska

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2014r. Sąd Rejonowy w Lesznie w XII Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Rawiczu uznał oskarżonego A. J. za winnego ciągu przestępstw z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 216 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. popełnionych w ten sposób, że:

- w dniu 8 października 2013r. w R., woj. (...), zagroził uszkodzeniem ciała i pozbawieniem życia I. i P. B., przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonych uzasadnioną obawę, że będzie spełniona, znieważając ich przy tym słowami wulgarnymi,
- w dniu 30 października 2013r. w R., woj. (...), zagroził I. B. pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonej uzasadnioną obawę, że będzie spełniona, znieważając ją przy tym słowami wulgarnymi.

Wskazanym wyrokiem wymierzono oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, w okresie próby oddano oskarżonego pod dozór kuratora sądowego i zobowiązano go do powstrzymania się od nadużywania alkoholu.

Apelację własną od powyższego wyroku złożył oskarżony A. J., wskazując, iż nie zgadza się z orzeczeniem Sądu, a zeznania pokrzywdzonych są wymyślone.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja oskarżonego okazała się bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji w sposób właściwy, a w związku z tym wnikliwy i skrupulatny przeprowadził postępowanie dowodowe i wszechstronnie rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku rozprawy, na ich podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne oraz należycie wykazał zarówno sprawstwo jak i winę oskarżonego. Ocena materiału dowodowego przez Sąd Rejonowy dokonana została z uwzględnieniem reguł sformułowanych w przepisach art. 5 i 7 k.p.k., jest oceną wszechstronną i bezstronną, nie narusza granic oceny swobodnej, jest zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz nie zawiera błędów faktycznych lub logicznych. Swoje stanowisko Sąd I instancji w sposób szczegółowy i przekonujący umotywował w pisemnym uzasadnieniu. Uzasadnienie to jako pełne, jasne i logiczne, odpowiada wymogom z art. 424 k.p.k., umożliwiając kontrolę odwoławczą zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Opisane powyżej uwagi co do prawidłowości oceny materiału dowodowego dokonanej przez Sąd I instancji odnoszą się również do kwestionowanych przez oskarżonego dowodów z zeznań pokrzywdzonych. Sąd ten w sposób wnikliwy i ostrożny zanalizował wypowiedzi świadków I. i P. B., zgodnie z zasadami logiki i doświadczeniem życiowym je ocenił. Sąd Odwoławczy w pełni przychylił się w tej materii do stanowiska Sądu Rejonowego, przyznając, iż brak jest jakichkolwiek powodów, by uznać, że zeznania pokrzywdzonych nastawione są wyłącznie na chęć pociągnięcia A. J. do odpowiedzialności karnej.

W tych okolicznościach uznać należało, że stan faktyczny ustalony został przez Sąd I instancji w niniejszej sprawie prawidłowo, a odmienne stanowisko oskarżonego w tym zakresie stanowi przejaw nieuprawnionej polemiki z prawidłowymi ustaleniami Sądu.

Zgodnie z brzmieniem art. 447 § 1 k.p.k., w przypadku zaskarżenia wyroku Sądu I instancji w całości, kontrola odwoławcza obejmuje również orzeczenie o karze. Odnosząc się do wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonego A. J. przez Sąd I instancji, stwierdzić należy, iż jest ona słuszna i wyważona. Sąd Rejonowy prawidłowo uwzględnił całokształt okoliczności rzutujących na wymiar kary. Kary wymierzonej oskarżonemu z pewnością nie można uznać za rażąco niesprawiedliwie surową, bowiem wymierzona ona została w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Sąd odwoławczy w pełni podziela stanowisko Sądu Rejonowego, który wykazywał, że cele kary zostaną osiągnięte mimo warunkowego zawieszenia jej wykonania. Orzeczone środki probacyjne mają pomóc oskarżonemu we wdrożeniu się w życie zgodne z obowiązującym porządkiem prawnym.

Mając na uwadze powyższe Sąd Odwoławczy uznał apelację oskarżonego za oczywiście bezzasadną.

W tym miejscu wskazać należy, że data czynu przyjęta przez Sąd Rejonowy w zaskarżonym wyroku nie powinna zostać sprostowana w trybie art. 105 § 1 k.k. Zarzut, jaki postawiono A. J. zwiierał datę 8 października 2013r. jako datę czynu. Taką też datę zamieszczono w zarzucie wpisanym do aktu oskarżenia. Taka też data prawidłowo została wskazana przez Sąd Rejonowy w punkcie I części wstępnej wyroku, bowiem w tym miejscu powołać należało zarzut stawiany oskarżonemu w formie przyjętej przez Prokuratora w akcie oskarżenia. Sąd, nie zgadzając się z tym opisem czynu, a w niniejszej sprawie oczywistym jest, że występku na szkodę I. i P. B. oskarżony dopuścił się w dniu 7.10.2013r., winien zmienić opis tego czynu w części rozstrzygającej wyroku, czego nie uczynił, w sposób nieuprawniony dokonując sprostowania w trybie art. 105 § 1 k.p.k. W tych okolicznościach Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten tylko

sposób, że przyjął, iż przestępstwo przypisane oskarżonemu, a opisane w punkcie I części wstępnej wyroku popełnione zostało w dniu 7 października 2013r.

W pkt 3 wyroku Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze.

Renata Chmielewska Piotr Gerke Agata Adamczewska